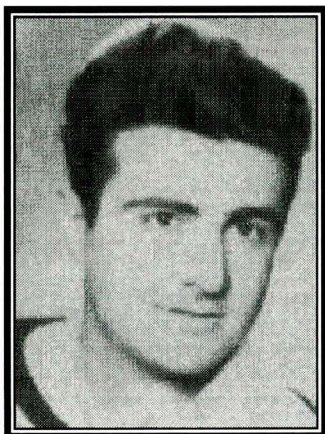

סגן אלוף יאיר יחדיו (לחדב) ז"ל

בן מרים ומשה

נולד בירושלים

בתאריך כ"ו בשבט תש"ח, 6/2/1948

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 1965

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ט' בכסלו תשל"ח, 19/11/1977

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 5 שורה: 3 קבר: 4

בן 29 בנפלו

קורות חיים

בן משה ומרים. נולד ביום כ"ו בשבט תש"ח (6.2.1948) בירושלים העתיקה. כשהיה בן שלושה חודשים בלבד, נטלה אמו אותו ואת אחיו וברחה אתם אל העיר החדשה. אביו נפל בשבי, והמשפחה היתה שרויה בעוני ובמחסור פרק-זמן ארוך. יאיר למד בבית-הספר היסודי 'פורת יוסף', המשיך והשלים את לימודיו בבית-הספר התיכון 'דעת'. בשל מצבה הכלכלי של המשפחה נאלץ יאיר ללמוד בערב, ובמשך היום עבד כמכונאי-רכב. כך רכש ניסיון במקצועו ואף זכה להערכתם הרבה של הממונים עליו.

טוב-לב היה, חברותי מאוד ומוכן תמיד להושיט עזרה לכל אדם. חברים רבים היו לו, שהעריכו אותו מאוד בזכות יושרו, מסירותו ונאמנותו. אך מעל-לכול היה מסור לבני-משפחתו ועשה רבות כדי לעזור להם. הכול הכירו אותו כנער שקט, שקול ובעל אופי נוח, שידע להיחלץ ממצבים קשים בלי להתבלבל ולהתרגש. כל-ימיו שאף להתקדם, לרכוש ידע ולהצליח במעשיו. בשירותו בצה"ל הגשים זאת.

יאיר גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1965 והוצב לחיל-החימוש. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מכונאי טנק-קל הוצב לאחת היחידות של חיל-החימוש. מפקדיו היו שבעי-רצון ממנו, כאדם וכחייל. הוא התחבב על חברי ליחידה ועל מפקדיו והצליח בעבודתו. עד-מהרה התקדם בתפקידיו והוטלה עליו אחריות גדולה יותר, וכהערכה למסירותו הוענקה לו דרגת רב"ט. אחרי-כן המליצו מפקדיו לשולחו לקורס-קצינים. הוא השתלם בקורס-קצינים וכן בהשלמה של קציני-חימוש. בעת זו פרצה מלחמת ששת-הימים, ויאיר נטל חלק בלחימה. על תרומתו הוענק לו 'אות מלחמת ששת-הימים'. אחרי-כן הוצב לפלוגת-סיור של חטיבת-שריון ומילא תפקיד של קצין-חימוש. בחות-הדעת התקופתית ציינו מפקדיו שהוא בעל אופי יציב, חרוץ אחראי, מסור לעבודתו ומתמיד, במיוחד הדגישו את נאמנותו למפקדיו ולפקודיו ואת אהדת פקודיו כלפיו.

בשנת 1968 התחיל את שירותו בצבא-הקבע, בעקבות התחייבותו המוקדמת, אז גם הוענקה לו דרגת סגן. לקראת שחרורו מהשירות הסדיר החליט להאריך את שירותו בצבא-הקבע והמשיך בו עד יומו האחרון. בשנת 1968 נשא לאישה את חברתו חנה, ויחדיו הקימו בית של יחסי אהבה והבנה.

בשנת 1970 השתלם בקורס-צניחה ועמד בו בהצלחה רבה, בסיומו הוענקו לו כנפי-צניחה. באותה שנה הגיש בקשה לעבור הסבה לחיל-השריון, כדי שיוכל למלא תפקיד קרבי. בקשתו אושרה והוא השתלם בקורס מקצועות-הטנק ובהשלמה של קציני-שריון. אחרי-כן הוצב לאחד הגדודים ומילא תפקיד של מפקד מחלקת-טנקים. כעבור זמן קצר התרשמו מפקדיו שהוא בעל כושר-הדרכה טוב ואחראי מאוד וניבאו לו הצלחה רבה בתפקידו. באותה עת נולדה בתו מירב והוא השתדל להימצא לידה זמן רב ככל-האפשר. על-אף ריחוקו מהבית היה יאיר בעל ואב למופת והקדיש את כל זמנו הפנוי לאשתו ולבתו. בשנת 1971 מילא תפקיד של סגן-מפקד פלוגת-טנקים ושימש כקצין-מבצעים. בזכות מסירותו לתפקיד ותודות ליזמה שגילה נשלח להשתלמות מפקדי-פלוגה והוענקה לו דרגת סרן. אחרי-כן הוטל עליו תפקיד מפקד-פלוגת-טנקים. מפקדיו באותה עת אמרו עליו: "יאיר מילא את תפקידו כהלכה והגיע להישגים מרשימים מאוד עם הפלוגה שלו. הוא נודע כאדם נוח בעבודה ונאמן למפקדיו. בעיקר היה חשוב לו לשמור על קשר יומיומי עם חייליו ולטפל בכל בעיותיהם, ולכן היה אהוב עליהם מאוד".

חודשים אחדים לפני פרוץ מלחמת יום-הכיפורים נתמנה למפקד מטווח של חיל-השריון ושימש בתפקידו זמן קצר. במלחמת יום-הכיפורים שימש כסגן-מפקד-גדוד ובזמן הלחימה נפצע ואושפז בבית-החולים. על-אף פציעתו חזר לשדה-הקרב והמשיך למלא את תפקידו במסירות ובנאמנות. בחות-הדעת המיוחדת לגבי קצינים בעת המלחמה כתב עליו מפקדו: "קצין טוב-מאוד, אחראי ובעל יזמה. אמיץ ומסור לאנשיו. עושה מאמץ לקדם את הנושאים שבטיפולו. מקובל על חיילי היחידה. נפצע בקרב וחזר ליחידה בעודו פצוע". על חלקו במלחמה הוענק לו 'אות מלחמת יום-הכיפורים'. באותה עת הוענקה לו דרגת רב-סרן ולאחר המלחמה המשיך למלא תפקיד של סגן-מפקד-גדוד. חודשים לאחר המלחמה נולדה בתו יפעת.

בסוף שנת 1974 השתתף בהשתלמות פיקוד ומטה וסיים בהצלחה. אחרי-כן הוטל עליו תפקיד של קצין-אג"מ באוגדת-מילואים והוא שימש בתפקיד זה יותר משנה. מפקדו ציין אותו כקצין חרוץ ומסור והמליץ שתפקידו הבא יהיה מפקד גדוד סדיר.

בסוף שנת 1976 הוענקה לו דרגת סגן-אלוף וכעבור זמן קצר מונה למפקד גדוד סדיר. בתחילה נתקל בקשיים, בגלל מגבלות אובייקטיביות, עם-זאת זכה לעידוד ולהערכה ממפקדיו שהאמינו ביכולתו להצליח. כעבור זמן קצר הוטל עליו תפקיד של סגן-מפקד-חטיבה והוא מילא את תפקידו במסירות וברצון, כדרכו תמיד. מפקד-החטיבה סיפר: "שמחתי מאוד לשמע הידיעה שיאיר ימונה כסגני. ידעתי שאני משאיר את החטיבה בידיים אמונות ומאומנות וקיויתי שהמערכת תשתפר. ואכן, תוך זמן קצר מאוד הוא הגיע להישגים בלתי-רגילים".

יאיר התכוון להעלות את רמתה של החטיבה, בכלל זה הטיפול בחייל הפרט ובעיותיו, אך הוא לא הספיק לעשות זאת. ביום ט' בכסלו תשל"ח (19.11.1977) נפל יאיר במילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו אישה בהריון, שתי בנות, הורים, אחים ואחות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד-החטיבה: "הכרתי את יאיר לראשונה בתקופת ההתשה. כבר אז בלט בהופעתו ובדרך-מחשבתו. הוא נהג לנתח כל רעיון לעומק עד לגיבוש עמדתו. בסוף מלחמת יום-הכיפורים פגשתיו שנית - על-אף המלחמה הקשה שעבר נשאר אותו אדם מסודר, חושב ומעל-לכול שקט ובטוח. לאחר שעברתי הסבה לשריון,

פגשתי בו שוב באוגדה. יאיר שאף לתפקיד פיקודי, וכשזה הוטל עליו לא היה מאושר ממנו. מותו הכה בתדהמה את חייליו, את חבריו הקצינים ואת מפקדיו. המומים נוכח קברו של לוחם ומפקד מהטובים ביותר."

חודש לאחר נפילתו נערך ערב לזכרו - נתכנסו בו כל אוהביו, חבריו ומפקדיו לספר על דמותו ועל פועלו.